

за интердисциплинарно описание на хумора във вица от лингвистична, когнитивна и социологична гледна точка като необходим минимум. В монографията се анализират семантичната, синтактичната и прагматична двузначност, използвани в текста на вица. Анализират се и техниките, използвани в поантата на вица за постигането на ефекта на смешното, социално значимото имплицитно (и по-рядко срещаното експлицитно) послание на вица, комуникативните стратегии и цели на говорещия, както и приемането или отхвърлянето на вица от неговия реципиент. Принос представлява и анализът на забранения политически виц при тоталитарната държава. Посочват се аспектите, които го отличават както от останалите вицове, така и от политическите вицове при демократичното общество. Поддържа се тезата, че рязко разграничение между сериозния и несериозния дискурс няма (за разлика от общоприетото схващане) и че поради функцията, която забраненият политически виц изпълнява при тоталитарната държава – да изрича политически забраненото – сравнение с останалите видове вицове, той е ситуиран най-близо до сериозния дискурс в докато абсурдните вицове са максимално отдалечени от него.

През 1983 г. проф. Генова е била на дългосрочна специализация в Лондонския университет, а през 2003 г. е спечелила на конкурсно начало стипендия за професионална квалификация на фондация Фулбрайт с проекта си *Micro- and Macro-context in the Creation and Appreciation of Humor in Talk* в университета “Пардю”, щата Индиана, САЩ. Като преподавател по програма Еразъм е изнасяла лекции в университетите в Улвърхемптън, Анкара, Коимбра, в Латвия, Лисабон и Сарагоса.

На 29 май 2013 г. на **д-р Пепя Петрова Лунгарова** бе присъдено научното звание **доцент**. През 1975 г. тя завършва специалността класическа филология в СУ “Климент Охридски” (с втора специалност Френски език). През 1975–1977 г. работи като асистент по латински език в Медицинския факултет в гр. Плевен. От 1977 г. е преподавател по старогръцки, библейски гръцки и латински език в катедра “Класически и източни езици и култури” към Филологи-

ческият факултет на Великотърновския университет “Св. Св. Кирил и Методий”. От 2012 г. води лекционен курс по антична епиграфика в специалност Археология към Историческия факултет на ВТУ “Св. Св. Кирил и Методий”. През 1986 г. специализира морфосинтаксис на късния латински език в Университета La Sapienza (Рим), а през 1998 г. – антична епиграфика в Атина, със стипендия от Фондация „Онасис“.

През 2010 г. защитава докторат пред Специализирания научен съвет по стара и средновековна история, археология и етнография при ВАК. Научно-изследователските ѝ интереси са насочени към словообразуването, морфосинтаксиса и методиката на преподаване на класическите езици и към античната епиграфика. Монографията „Римските култове в провинция Долна Мизия“ (УИ “Св. св. Кирил и Методий“, 2011) представя преработената ѝ докторска дисертация в две части: текст и каталог на паметниците. В нея са включени актуализирани информации за всички римски култове в периода I–IV в. Създадена е цялостна картина на процеса на романизация на територията на провинция Долна Мизия, обхващаща съвременните български земи на север от Стара планина без Западното Черноморие. Монографията „Процесът на обучение по латински език за неспециалисти (във Филологически и Исторически факултети)“ от 2012 г. представлява първото по рода си изследване на методиката на преподаване на латински език и е резултат от дългогодишни анализи, наблюдения и практическа работа със студентите. В нея са включени и идеи на редица наши и чуждестранни специалисти, отнасящи се не само до общите постановки в дидактиката, но и до частните и специфични проблеми на класическото образование.

Пепа Лунгарова е участвала в национални и международни научни форуми и е (съ-)автор на около 50 публикации в страната и в чужбина. Член е на Дружеството на изследователите на античността в България – клон В. Търново, и на Европейския съюз на класиците.